

Сѫщата басна можахмы употреби и ные срѣщу грыцкыты владыци съкогажь, когато подъ лицемъренъ образъ съвѣтувахъ общни тыты въ отечеството ни да си изгонять учителиты.

Ч. Обстоятелства.

31. Обстоятелствата сѫ шесть: *кой, що, защо, гдѣ, кога и какъ*. Първото показва лицето, второто сторенътъ му работъ, третето причинътъ, за която е сторило, четвъртото мѣстото. гдѣто иж е сторило, петото времето, въ което иж е сторило и шестото, начина, съ който иж е сторило. Безъ обстоятелства, казва Ермогенъ, не быва ни единъ дохваткъ, и затуй праведно можемъ гы назва: *изворъ на дохваткыты*. Споредъ това за да извлѣчемъ дохваткы отъ лицето, ные трѣбва да го разгледамы и испытамы тройно: откъмъ права, или характера на поведеніето му: откъмъ тѣлеснътъ му силж и откъмъ прѣварителнъты му работы. Работата му, којкто прѣдлѣжи да испытвамы, ся разисква по качеството ѝ, ако е права или крива, полезна или врѣдителна; послѣ ся издирва причината, за којкто е сторена и послѣ мѣстото и тъй докрай. Тука ученикътъ очевидно види, че само отъ обстоятелствата може да състави толко дохваткы, щото да исплете единъ достж пространнъ бѣсѣдъ.

32. Ако на примѣръ прѣдлѣжеше да употребимъ обстоятелствата за да докажемъ повинностътъ на единъ по-дозрителенъ злодѣй, можахмы направи по слѣдующътъ образъ: *и кой другъ, поченниятъ Господъ и сѫдий, кой другъ бы дѣрзилъ да извирши туй беззаконно дѣло, та не той сѫщыйтъ?* Въ снагжътъ приличя на единъ отъ староврѣменнъты исполни. А очитѣ му? Очитѣ му, които сѫ огледало на сърцето, показвать въ него единъ най-злобни и най-развратни и звѣрскъ душъ. Нѣ що трѣбва да говорѣшъ на дѣло? Сичкото му *житie* не е ли пълно отъ всякакви ужасни злодѣйства? Щомъ, сиди ся, е угадилъ, че человѣкътъ ще пѣтува по търговиѣтъ си, той го е завардилъ на сѫщото мѣсто и убилъ го е тамо немилостиво, а не за друго, освенъ да насыти